V příjemné restauračce pod Jindřišskou věží jsem si dal sraz s Jeronýmem, který právě transitoval z Jižního města, kde byl na zkoušce Kvokálu, do Řeže u Prahy, kde ho čekala maminka a teplá večeře, aby hned ráno vystartoval zpátky na jakési "geologické soustředění", ze kterého se na jeden den uvolnil. Řeč šla samozřejmě o Kvokálu, jehož novopečeným dvanáctistrunným kytaristou se Jeroným právě stal, ale nakonec se dostalo i na písničkářství a věci s tím spojené.

Pojďme tedy nejdřív k tomu nejžhavějšímu: Ty ses rozhodl posílit řady Kvokálu. Až doposud jsi byl typickým sólistou, navíc pokud tě porovnám s tvým předchůdcem Vaškem Humlem, tak on je přeci jen takový míň nápadný...

Já si právě myslím, že v tom bude ta změna a určitě se na to moc těším. U Kvokálu mě vždycky fascinovala ta dravost, se kterou hraje a to, si myslím, že bude prvek, kterej tu kapelu bude stmelovat dál.

Skutečně tedy zůstaneš v Kvokálu beglajtovým kytaristou a případným sborovým vokalistou?

Já opravdu doufám, že v Kvokálu budu plnit úlohu doprovodného kytaristy a moc si to přeju. Chci tam prostě hrát kvalitní, hutnej a při tom chytrej doprovod.

Proslechlo se, že Marek Zavřel má menší problémy s hlasem, můžeš to potvrdit?

To se ke mně neproslechlo. Naopak, hlasový výpadek jsem měl tohle léto já. Dokonce to bylo takový, že jsem na jedno vystoupení připravil sérii instrumentálních skladeb pro případ, že by vůbec nešlo zpívat. Nakonec to dobře dopadlo, všechny písničky jsem posunul tak o čtyři až pět tónů níž a odzpíval jsem to.

A už je to dobrý? Nechtěl po tobě Kvokál aby sis došel k foniatrovi pro razítko?

S hlasem je to dobrý, sice cejtím, že to není takový jako to bylo před prázdninama, ale sám na sobě dost pracuju, abych to rozhejbal a je to týden od týdne lepší.

Honza Železný mi říkal, že se těší, že už na to v Kvokálu nebude autorsky sám, ale pokud vím, tak ty taky nepíšeš zrovna hodně...

Já píšu čím dál pomalejc, teď mám jednu písničku rozepsanou už půl roku. Vlastně dvě, abych nelhal. A vidím to tak, že, doufám, načichnu ke kapelním písním, a že bych třeba do budoucna psal písničky, aby se daly zpívat i hromadnějc, než ty moje současný. Ty kolikrát nemůžu zpívat ani já sám (smích).

Jak se ti vůbec pozdává současný repertoár Kvokálu?

Spíš dobrý. Určitě vím o některých věcech co by se tam dalo zlepšit třeba v textech, a to si myslím, že je strašně dobře, že o tom vím. Protože kdyby mi ty písničky přišly bezchybný, tak pak už jsem mrtvej člověk, že jo.

A vyptával se tě na to někdo z Kvokálu? Protože ty to pořád ještě vidíš relativně objektivně...

My se s Kvokálem navzájem už známe hromadu let, takže se někde občas sejdem a navzájem se zkritizujem, takže je to taková průběžná pruda.

S Kvokálem už zkoušíš. Jak tě vzali ostatní, zapad jsi do kolektivu?

Nevím, ještě jsem asi nezapad, ale ono je to príma v tom, že se známe všichni už tak tři nebo čtyři roky. V tom si myslím, že je to lepší, než kdybych přišel do nějaký úplně neznámý kapely.

Přijde ti, že to v Kvokálu funguje jinak, než v ostatních kapelách? Je tam něco výjimečného?

Oproti třeba Husí kůži je tam obrovská pohoda. Na zkouškách Husí kůže se fakt hodně dřelo. V Kvokálu se chvíli zpívá, pak se k tomu řeknou nějaký veselý příhody, je to prostě dost pohoda.

A co Husiny, nežárlí nějak?

No tak oni všichni hrajou ještě v jiných kapelách, takže Husí kůže pro ně poslední dobou není to hlavní, což jsem celkem rád. Já jsem teď taky jezdil hodně sám, abych naplnil tu důvěru, která mi byla jako písničkáři svěřena.

A Míša Kocourková, vynikající flétnistka Husí kůže, ta taky někde hraje?

Ta hraje v nové sestavě Qetna, ještě s basákem Husí kůže Pavlem Matyášem.

Míšu jsi objevil kde? To je podle mě docela fenomenální flétnistka...

Míša i Pavel jsou, stejně jako já, dávnými účastníky táborů Oasa musa. Odtamtuď to všechno plyne. Mně pak po letech napadlo, že bych je mohl oslovit a myslím, že to byla šťastná volba.

Takže navzdory různým fámám bude Husí kůže pokračovat?

Já si myslím, že bude.

Teď trochu odbočím, byl jsi letos v Kuřimi?

Byl.

A jak bylo?

V Kuřimi na Písničkářích bylo hezky, je to takovej střet kultur a střet přístupů k hudbě. Já, když tam jsem, tak si tam rád zazpívám písničky, který znají všichni, aby si všichni u toho zablbli a všem bylo fajn. Někteří tam zase razí spíš princip, že když se všichni sejdou, tak je nejdůležitější si zajamovat, takže pak tam jamujou tři lidi a zbylejch sedmnáct lidí čeká, až ti tři dokončej svůj půlhodinovej jam, aby si taky mohli zahrát. Je to prostě o přístupu. Ale je to poučný. Když tam tak člověk sedí a všechny ty písničkáře pozoruje, tak hodně vypozoruje, to v každým případě.

A co jsi vypozoroval?

Že Martina Trchová je čím dál lepší, to je takový štístko.

A kdybys měl nějak okomentovat letošní písničkářskou Náměšť (písničkářskou soutěž na letošní Zahradě 2001 - pozn. red)?

Z mého pohledu? Zásadní průlom. Překvapilo mě, a tím se netajím, že na písničkářské odpoledne bylo na Zámku úplně narváno. Na druhou stranu mě překvapilo, že pokud se řeklo o soutěži, že to bude soutěž, kde budou všichni soutěžit jako jednotlivci, tak že i přesto si tam všichni navzájem hostovali. Tím byli někteří na pódiu i pětačtyřicet minut, zatímco ostatní byli na pódiu jen svých patnáct, jak měli dovoleno. A to si myslím, že nebylo úplně šťastný. Doufám, že se to do příští Náměšti vyřeší.

A co bys tedy navrhoval?

Musí se to říct všem stejně. Pokud třeba mě dva nejvyšší organizátoři řeknou, že to je soutěž jednotlivců, tak já tam půjdu jako jednotlivec. A pokud někdo jinej tam půjde hromadnějc, protože mu nikdo nic neřek, tak je to chyba.

A jsi spíš pro tu verzi hrát opravdu sólo a nebo s doprovodným, byť minibandem?

Upřímně řečeno bych byl pro to hrát jako jednotlivci. Ať se pak pěkně ukáže, co kdo neumí a co kdo naopak umí.

Když se na to ale podíváme z toho diváckého hlediska, myslíš, že je snesitelný, aby na pódiu bylo za sebou dvanáct samotných písničkářů?

Přesně o tom to je, že ti písničkáři musí být takoví, aby tě zaujali. Protože pak by vyniklo, kdo je takovej ten uspávač a kdo je naopak dravej.

Kdyby sis měl vybrat na desku, sestavenou ze čtyřech písničkářů, další tři, kteří by to byli?

Jiří Míža, Matěj Rak a Martina Trchová.

A proč?

Protože mi příde, všichni mají svůj jasnej svět. Každej z nich reprezentuje naprosto jasně definovanou kulturu. Prostě vím, kam je zařadím a líbí se mi to kam je zařadím a líbí se mi i ten jejich svět.

A z profíků by sis doved vybrat?

Asi doved. Petr Ulrych, Karel Plíhal a Jiří Bílý.

Zkusil bys teď z fleku dát dohromady slogan, který by tě charakterizoval?

(po chvilce přemýšlení) Upřímně přísný.

Uměl bys to nějak vysvětlit?

Přísný jsem třeba v tom, že chci, aby písnička měla jednoznačnou melodii, kterou si bude držet a aby sólo v písničce zapadalo harmonicky k melodii, nebo adekvátní melodii sloky. Nemám rád v písni změny rytmu a podobně.

Ještě mi pověz, jestli se nechystáš teď v klubové sezóně někde působit pravidelně...

Jsem pravidelně k vidění v takovém hudebnědramatickyestrádním pořadu jménem Krychle, který vede Milan Jablonský společně s písničkářem Františkem Vlčkem, figuruje tam i Michal Knébl. A tenhle pořad se koná každý poslední čtvrtek v měsíci v Balbínově poetické hospůdce.

Obligátní otázka na závěr: A co Jeroným Lešner a webové stránky?

Byl bych moc rád, kdyby moje webové stránky visely už v listopadu. Už mám konkrétní představu, jak by měly po obsahový i grafický stránce vypadat a už vím taky kde budou k vidění.

Tak ti za FOLKtime přeju ať ti to vyjde.